

Koeverkiezing dingt mee naar internationale Star Prize

Koeverkiezing bekroond

De Melkvee Magazine Koeverkiezing is zelf in de prijzen gevallen. De Nederlandse Vereniging voor Land- en Tuinbouwjournalistiek verkoos de reeks artikelen van Anne Hiemstra tot beste productie van 2011 in de categorie 'vakmanschap'. De Koeverkiezing won de Alfred van Dijkprijs en wordt daarmee de Nederlandse inzending voor de Star Prize van de wereldwijde organisatie van landbouwjournalisten. Een goed moment om eens terug te kijken op zeven edities Koeverkiezing.

De Melkvee Magazine Koeverkiezing, de zoektocht naar de meest economische gebruikskoe, oftewel de beste boerenkoe, heeft niet altijd zo geheten. De Koeverkiezing is namelijk ouder dan het Melkvee Magazine, waarvan de eerste uitgave eind 2002 verscheen.

Tot 1999 werden stieren officieel gerangschikt alleen op basis van hun netto melkgeldindex, de Inet. In 1999 introduceerde het NRS het nieuwe kenmerk duurzaamheid (DU). Stieren werden voortaan gerangschikt op basis van de Duurzame Prestatie Som (DPS), een combinatie van Inet en DU. Zo werd niet langer puur op melkproductie gefokt, maar ook op hoe lang de dochters van de stieren meegingen. Om daar bij aan te sluiten bedachten NRS-inspecteur Adriaan van Beek, redacteur Erik Colenbrander en uitgever Ben van Uhm gezamenlijk de verkiezing 'Koe van het Oosten 1999'.

Koe van het Oosten

De 'Koe van het Oosten 1999' was een initiatief van het blad Vee & Gewas. Dit blad is net als de andere regionale

landbouwbladen Agraaf, Stal & Akker en Veldpost (en later ook Melkvee Magazine) een uitgave van Agrio uitgeverij. In de Vee & Gewas van 14 augustus 1999 werd voor het eerst melding gemaakt van de 'Koe van het Oosten'-verkiezing. In de krant is te lezen over plannen voor de andere regiobladen om ook in het Noorden, Westen en Zuiden een koeverkiezing uit te schrijven, maar zo ver is het nooit gekomen. Het noemen van het jaartal bij het uitschrijven van de allereerste koeverkiezing impliceerde meteen al wel dat er een vervolg aan de 'Koe van Oosten 1999' zou worden gegeven. En dat is ook gebeurd, zo weten we nu.

„Kampioenskoeien zijn niet de beste boerenkoeien. Innetoppers ook niet. De beste boerenkoe is de meest functionele koe. Dat betekent een zo hoog mogelijke (verwachte) levensproductie en zo laag mogelijke KI- en veeartskosten.” Het is aardig te merken dat de allereerste woorden die ooit – op de voorpagina van de Vee & Gewas van 14 augustus 1999 – aan de Koeverkiezing zijn gewijd, zoveel jaar later ook de Melkvee Magazine Koeverkiezing van vandaag de dag

nog uitstekend samenvatten. Aan het concept is dus nooit getornd.

Lievelingskoe

De allereerste Koeverkiezingsjury bestond uit juryvoorzitter Adriaan van Beek, Gibo-accountant Henk van Dijk en de jonge Overijssels kampioen veebeoordelen Herman Seeuws. „We hebben een aantal jaren te eenzijdig op Inet gefokt. We fokten een slag melkkoeien die niet in staat waren om lactaties achter elkaar hoge producties te halen”, aldus Henk van Dijk in augustus 1999. „Te weinig ruimte in de voorhand hebben ze, ze zijn te smal. Je kunt ze aan de kop door het voerhek trekken tot ze aan het uier blijven steken”, voegde Adriaan van Beek er met een kwinkslag aan toe.

De eerste editie zorgde voor bijna zestig aangemelde koeien, waarbij de stieren Sunny Boy en F16 de meest voorkomende vaders waren. Ook destijds werd de bijzondere emotionele waarde voor de veehouders al beschreven. De motivatie varieerde van 'lievelingskoe' tot 'ik ben er bijna net zo gek

De winnares van de meest recente editie van de Koeverkiezing in 2011 *Coba 47* (v. Lava) van Harry Jansen uit Noord-Sleen (Dr.) (rechts op de foto). Links van haar twee kleindochters en twee dochters.

Op 23 april ontving redacteur Anne Hiemstra (links) de Alfred van Dijkprijs uit handen van de zoon en dochter van de onlangs overleden vooraanstaande landbouwjournalist Alfred van Dijk. De NVLI-jury bekroonde de publicaties van Anne Hiemstra over de Koeverkiezing in 2011 met deze prijs, wat inhoudt dat de artikelenserie de Nederlandse inzending vormt voor de IFAJ (International Federation of Agricultural Journalists) Star Prize, welke in augustus in Zweden zal worden uitgereikt.

mee als met m'n vrouw'. Aanvankelijk waren de selectiecriteria vooral de (verwachte) levensproductie in kilo's vet en eiwit, de gemiddelde lactatiewaarde en het exterieur. Maar tijdens de rondgang van de jury bleek dat ook het celgetal van doorslaggevende betekenis werd.

Uniek duurzaamheidsduo

De eerste 'Koe van het Oosten' – alle koeien kwamen uit de provincies Overijssel en Gelderland – werd Jannie 108 (Stardom x Victorie) van Kars Pelleboer uit 's-Heerenbroek. „Binnen mijn bedrijf is ze de absolute topper”, aldus de veehouder in oktober 1999. „Ze scoort goed voor productie én exterieur én gebruikseigenschappen. Ze heeft in haar leven nog nooit uierontsteking gehad.” Jannie had tot dan toe gemiddeld over vijf lactaties ruim 10.000 kg melk geproduceerd, met 4,72 procent vet en 3,62 procent eiwit. Ze werd met 90 punten opgenomen in het stamboek, met maar liefst 93 punten voor haar beenwerk. De Vee & Gewas van 23 oktober 1999 maakte bij de bekendmaking van de uitslag overigens melding van een 'uniek duurzaamheidsduo'. Nipt achter Jannie eindigde namelijk de bijna 18 jaar oude Otwello-dochter Grietje 31 van Ben Wassink uit Ruurlo. Grietje had in 14 lactaties maar liefst 143.964 kg melk geproduceerd met 4,52 procent vet en 3,43 procent eiwit. Ze werd altijd vlot drachtig en kende nooit celgetalproblemen. Grietje oogde enorm zwaar, maar was toch slechts 1,38 meter hoog. Ze was volgens haar eigenaar nog altijd de baas van de stal. Bovendien had ze al twee dochters met meer dan 100.000 kg melk.

Dilemma

Het 'unieke duurzaamheidsduo' illustreert uitstekend het dilemma waarmee de Koeverkiezingsjury edities lang heeft geworsteld. Ken je de meeste waardering toe aan de koe die alles al heeft bewezen of juist aan de koe waarvan je verwacht dat ze de prestatie van haar oudere concurrente nog zal overtreffen. Met als risico dat de jonge koe nooit zo ver zal komen (dit vraagstuk werd vergemakkelijkt bij de opdeling in twee leeftijdscategorieën vanaf editie 6 in 2009). „Het was voor de jury heel moeilijk om te kiezen”, stelde Adriaan van Beek in 1999. „Het is echter niet de bedoeling dat je een koe eerst oud laat worden en vervolgens terugkijkt om de duurzaamheid

te bepalen. Alle koeien moeten vergelijkbaar zijn, ongeacht de leeftijd”, oordeelde de juryvoorzitter destijds. Omdat Jannie 108 als jonge koe beter had gepresteerd dan Grietje 31, werd de zevenjarige Jannie de winnares. Dat het voorspellende karakter van de uiterkiezing in dit geval goed zou uitpakken, bleek vele jaren later. Jannie 108 zou in haar leven meer dan 10.000 kilo vet en eiwit produceren. En wellicht net zo illustratief is de index van haar in 1998 geboren zoon Stuurman (v. Lee). De door Vivax Genetics vermarkte stier reikt vandaag de dag nog altijd tot een NVI van +178 en wordt met zijn levensduurfokwaarde van maar liefst +783 dagen slechts overtroffen door Ramos!

MKZ-crisis

Bij geen enkele van de zeven edities van de Koeverkiezing tot dusver, is de jury in exact dezelfde samenstelling op herhaling gegaan. Bij elke editie werd er een 'verse kracht' in de jury opgenomen. Zo ook bij de tweede editie in 2001. Adriaan van Beek – hij was inmiddels als foktechnisch medewerker voor AltaPon actief – bleef juryvoorzitter en ook Gibo-accountant Henk van Dijk schoof opnieuw aan. Nieuw was de jonge veebeoordelaar Harmen Endendijk uit Ermelo, die later enige tijd de redactie van het Melkvee Magazine zou komen versterken en inmiddels al weer jarenlang columnist is voor Agrio's regiobladen. 2001 was het jaar van de mond- en klauwzeercrisis in Nederland. Toch besloot Vee & Gewas op 23 juni 2001 de tweede editie van de 'Koe van het Oosten' uit te schrijven. Het aantal aangemelde koeien bleef met zo'n veertig echter wat achter bij de eerste editie. „Het kleinere aantal aanmeldingen is wellicht te wijten aan de MKZ-crisis”, meldde het blad. Vee & Gewas vroeg zich openlijk af of het wel ethisch was om de Koeverkiezing uit te schrijven in een tijd waarin keuringen verboden waren. „Er is voor gekozen om het toch te doen om de veehouderij juist nu op een positieve manier voor de dag te laten komen”, is te lezen in de editie van 11 augustus 2001.

Nek-aan-nekrace

Net als in 1999 werden er ook in 2001 vijf koeien genomineerd voor de titel 'Koe van het Oosten'. Marty-dochter Siska 46 (AV 87) van Gerard en Huub Gunnewijk uit Lievelede was in 1999 als derde geëindigd en wist zich als enige genomineerde van destijds ook nu te plaatsen voor de finale.

De inzendingen werden beoordeeld op een vijftal hoofdkenmerken: lactatiewaarde, vet/eiwitverhouding, levensproductie, uierkwaliteit en beenkwaliteit. Ook het celgetal, de vruchtbaarheid en de nafok werden in de beoordeling meegenomen. De finale mondde uit in een nek-aan-nekrace tussen Siska 46 en debutant Island Hill Marijke 122 (Dannix x Ugela Bell) van Frans en Jeanne Kloosterziel uit Kampen. Marijke was met 89 punten ingeschreven en had in 1.460 dagen maar liefst 55.573 kg melk met 4,36 procent vet en 3,78 procent eiwit geproduceerd, goed voor een gemiddelde lactatiewaarde van 128. Hoewel ook haar uiergezondheid uitstekend was, moest ze het toch afleggen tegen Siska.

Kleine koe

Siska had volgens de jury meer vorm en beschikte over beter beenwerk dan Marijke. Hoewel ze maar 1,38 meter groot was, werd Siska 46 beoordeeld als de meest economische boerenkoe. Ze was klein en dus efficiënt. Twee jaar eerder werd de koe nog te kortbenig geacht met het oog op de bodemvrijheid van haar uier. In tussentijd was de inmiddels zeven jaar oude koe echter alleen maar beter geworden. Ze had in twee lactaties van gemiddeld 310 dagen gemiddeld 11.000 kg melk geproduceerd met 4,43 procent vet en 3,73 procent eiwit. Vee & Gewas presenteerde de uitslag van de Koeverkiezing als volgt: 'Koe van het Oosten 2001: waar een kleine koe groot kan zijn'. Dat dit ook de inspecteur niet was ontgaan, bleek tijdens de prijsuitreiking, waar Siska's exterieurscore bleek opgehoogd naar 89 punten. De prijsuitreiking bestond in 1999 nog uit een bezoek van de Koeverkiezingsjury samen met een afgevaardigde van Vee & Gewas aan de families Pelleboer en Wassink. In 2001 werd besloten een groot tentfeest te organiseren op het bedrijf van de familie Gunnewijk in Lievelede.

Melkvee Magazine

In 2002 verscheen het eerste Melkvee Magazine. In oktober werd er een proefnummer gemaakt en in december verscheen de allereerste officiële editie. Omdat het Melkvee Magazine in tegenstelling tot Vee & Gewas door heel Nederland werd verspreid, werd besloten de Koeverkiezing over te hevelen naar het Melkvee Magazine. In de septembereditie van 2003 is de term 'Melkvee Magazine Koeverkiezing' dan ook ►

De jury van 2001 op visite bij een van de deelnemers, met achteraan Henk van Dijk en rechts van hem Adriaan van Beek en Harmen Endendijk.

In 2005 bestond de jury uit Linda de Jong, Andries-Jan de Boer en Jos Knoef. Veehouder Gerard Gunnewijk (tweede van links) had zijn koe Siska 46 – de winnares van 2001 – voor de vierde keer aangemeld voor de Koevierkiezing.

In 2009 werd de jury gevormd door Harm Albring, Marcel Verboom en Gerrit Bossink (v.l.n.r.).

voor het eerst te lezen. Veehouders uit heel Nederland werden er opgeroepen hun beste boerenkoe op te geven.

De overgang naar het Melkvee Magazine ging gepaard met de komst van een nieuwe juryvoorzitter. Veehouder Jos Knoef, bekend om zijn vele honderdtonnen en tevens bekend als jurylid uit het keuringscircuit, volgde Adriaan van Beek op. De jonge veebeoordelaar was ditmaal Nicole van de Heuvel uit het Brabantse Landhorst, terwijl Gibo-accountant Henk van Dijk de ervaringsdeskundige was van het jurykorps.

Andere lijn

De eerste editie van de Melkvee Magazine Koevierkiezing leverde honderd aanmeldingen op. De gebiedsuitbreiding sorteerde duidelijk effect. Dat de kwaliteit in de breedte nog te wensen overliet, bleek uit het geringe aantal van zes genomineerde koeien. Nieuw bij de derde editie van de Koevierkiezing was ook dat de lezer voor het eerst een stem had, welke voor een kwart in de einduitslag meetelde. Net als bij de twee voorgaande edities hoorde de winnares van 2001 Siska 46 ook nu bij de genomineerden. Ze zou uiteindelijk als derde eindigen. De tweede plaats was er voor de productiekampioen van Nederland, Celsius-dochter Claudia 31 van de familie Scholman uit Linschoten (Utr.). Gemiddeld over 1.605 dagen had ze maar liefst 44,9 kg melk per dag geproduceerd met 4,72 procent vet en 3,80 procent eiwit. Vanwege haar langere tussenkalftijd moest ze het echter toch afleggen tegen de winnares van 2003, de zestien jaar oude Deltra Ida 5 van Sjoerd en Dora Monkelbaan uit het Friese Haskerdijken.

In 2007 waren de genomineerde koeien aanwezig op de HHH-show in Zwolle, waar de uitslag in de ring bekend zou worden gemaakt.

Ida produceerde al 10.000 kilo vet en eiwit, stond voor de veertiende keer droog, was opmerkelijk vitaal en beschikte over een keiharde bovenbouw en een nog goed aangehechte uier, zo luidde het jurycommentaar. „Een Tops-dochter die zich te midden van een koppel van 160 stuks melkvee staande weet te houden. Pas in de laatste lactatie kreeg ze een verhoogd celgetal. Haar vijf concurrentes moesten nog bewijzen wat zij bewezen heeft. Stuk voor stuk zijn ze jaren jonger. Het leeftijdsverschil maakte de afweging voor de jury wel moeilijk.“ Dat er na twee edities onder leiding van Adriaan van Beek, onder de nieuwe juryvoorzitter voor een andere lijn werd gekozen, was inmiddels duidelijk.

Uitbreiding redactie

Het Melkvee Magazine verscheen steeds vaker. Waar er in 2003 nog slechts vijf edities uitkwamen, verscheen het blad in 2004 zeven keer, in 2005 tien keer en vanaf 2006 stevast elf keer per jaar. Omdat de verschijningsfrequentie van Melkvee Magazine toenam, zocht Agrio eind 2004 een nieuwe redacteur. Daarop kwam Anne Hiemstra het team versterken. De eerste drie edities van de Koevierkiezing had redacteur Erik Colenbrander grotendeels alleen georganiseerd, maar vanaf de vierde editie werden Erik Colenbrander en Anne Hiemstra samen verantwoordelijk. Daarbij moet worden aangetekend dat Hiemstra een steeds groter deel voor zijn rekening nam, zodat Colenbrander in 2011 alleen nog op de achtergrond aanwezig was. In augustus 2005 werd het startsein gegeven voor de vierde Koevierkiezing. Jos Knoef was opnieuw de juryvoorzitter, terwijl Henk van Dijk het na drie edities voor gezien hield. Hij werd opgevolgd door AVM-accountant Andries-Jan de Boer en Linda de Jong uit Beusichem completeerde als jonge veebeoordelaar de jury.

HHH-show

Net als in 2003 was de winnares van de vierde Koevierkiezing in 2005 een koe die alles al had bewezen. De grijze Jacoba 5 (F16 x Tops) van de familie Dogger uit Beerzerveld (Ov.) was met haar zestien jaar de hoogst nog in leven zijnde producent van Nederland, met een levenstotaal van 12.622 kg vet en

eiwit. Ook de 1,41 meter grote Jacoba wist zich op haar hoge leeftijd nog eenvoudig in de koppel te handhaven en werd na haar Koevierkiezingsoverwinning alsnog met 90 punten ingeschreven. Ze had op dat moment al meer dan 150.000 kg melk geproduceerd. Ze zou uiteindelijk tot een levenstotaal van 13.395 kg vet en eiwit reiken.

Om het grote publiek in levende lijve te kunnen laten kennismaken met de beste gebruikskoeien van Nederland, werd aansluiting gezocht bij de HHH-show. Zo kwam het dat de genomineerde koeien in december in Zwolle in de ring werden gepresenteerd, waar de prijsuitreiking plaatsvond. De uitslag was al eerder in het Melkvee Magazine van november bekendgemaakt.

aAa-analist

Net als in 2005 stonden ook de genomineerde koeien van de vijfde Koevierkiezing in 2007 gedurende twee dagen op de stand van de HHH-show in Zwolle. Om de spanningsboog op te rekken was er ditmaal voor gekozen om niet alleen de prijsuitreiking, maar ook de bekendmaking van de uitslag in de ring te laten plaatsvinden. Direct na de ringpresentatie op vrijdag 14 december werd het Melkvee Magazine – dat reeds gedrukt was en een dag later zou verschijnen – met daarin eveneens de uitslag, op de show rondgedeeld. Ook in 2007 was het jurykorps weer iets gewijzigd ten opzichte van de voorgaande editie. Jos Knoef maakte weliswaar voor de derde achtereenvolgende maal zijn opwachting als juryvoorzitter, maar Andries-Jan de Boer droeg het stokje over aan Mariëlle Rijkaart van Alan Accountants en Adviseurs uit Oosterwolde (Fr.). Ook werd er afscheid genomen van de jonge veebeoordelaars. In plaats daarvan nam aAa-analist Marcel Verboom plaats in de jury. „Het aAa-systeem onderscheidt zich doordat het de oorzaken van problemen weet bloot te leggen, door te kijken naar de relaties tussen de lichaamsonderdelen. Verboom is daarmee in staat de link te leggen tussen het functioneren van de koe en haar lichaamsbouw en is daarmee van toegevoegde waarde“, is te lezen in het Melkvee Magazine van september 2007.

Website

Nieuw in 2007 was de website www.koevierkiezing.nl. Er waren filmpjes van de

zeven genomineerde koeien op te zien en lezers konden hun stem eveneens via de website uitbrengen. Zowel het publiek als de vakjury verkoos Dirndel 24 (Advance x Gentry) van Richard en Jose Haytink uit Lochem (Gld.) tot winnares. De koe was twee jaar eerder nog als tweede geëindigd achter de oude Jacoba 5. De excellente Dirndel had bij haar overwinning in 1.984 dagen al 81.959 kg melk geproduceerd met 4,68 procent vet en 3,60 procent eiwit. Het gemiddelde celgetal over al haar lijsten bedroeg 79 en het aantal inseminaties per dracht was 1,6. Hoewel het niveau van de nafok inmiddels was losgelaten bij de beoordeling van de beste gebruikskoeien – niet elke koe krijgt immers evenveel kansen, sommige krijgen alleen stierkalveren welke als nuchter kalf naar de mesterij gaan – zijn de Dirndel-genen wel in foktechnische zin benut. Halfbroer Weggelhorster Santana doet het verdienstelijk als fokstier bij KI Samen, de organisatie die Black Velvet (Prince x Dirndel 24) op dit moment test. De even oude Cape Range (Survivor x Dirndel 24) staat als proefstier bij KI Kampen op de kaart.

Twee leeftijdscategorieën

Een ernstige blessure belette Dirndel 24 deel te nemen aan de zesde Koeverkiezing in 2009. De editie waar voor het eerst een opdeling in leeftijdscategorieën werd gehanteerd. Koeien geboren voor 1 januari 2001 waren 'oud' en koeien geboren na deze datum waren 'jong'. Overigens moesten de dieren nog steeds minimaal drie lactaties hebben afgesloten. De uitsplitsing zorgde meteen voor een groter aantal nominaties. Niet dat het aantal aangemelde koeien in zijn totaliteit de afgelopen edities overigens was toegenomen. Het schommelde meestal rond de zestig à zeventig. Maar de kwaliteit in de breedte nam wel bij elke editie toe. Marcel Verboom was in 2009 het enige jurylid op herhaling ging. Veehouder en veelvuldig jurylid op fokveedagen Harm Albring uit Drouwenermond (Dr.) volgde Jos Knoef op, terwijl voormalig Gibo-accountant Gerrit Bossink – hij was inmiddels werkzaam voor ForFarmers – Mariëlle Rijkaart afloste. De jury nomineerde zes jonge koeien en zes oude koeien, welke op 22 september te bezichtigen waren tijdens Ruwvoer 2009 op de Waiboerhoeve in Lelystad. „De kwaliteiten van de beste gebruikskoeien kwamen op de HHH-show onvoldoende tot uiting”, lezen we in het Melkvee Magazine van juni 2009.

Vorm van de dag

De categorie jong werd in 2009 gewonnen door de roodbonte Lightning-dochter Marietje 77 van de familie Pouwels uit Weert (L.). Ze moest het echter afleggen tegen de seniorenkampioene Sjoukje 97 (Royal

x Constantijn) van Lammert Sipkens uit Swifterbant (Fl.). Honderdtonner Sjoukje – ze zou later ook de 10.000 kg vet en eiwit volmaken – haalde jaar in jaar uit zeer hoge lactatiewaarden en scoorde daarnaast voor de secundaire eigenschappen (celgetal en vruchtbaarheid) uitstekend. Dat opgeteld met de vorm van de dag, maakte haar tot de onbetwiste winnares van de zesde Koeverkiezing. Omdat twee jaar eerder de latere winnaar Dirndel bij de bekendmaking van de uitslag niet op de HHH-show aanwezig kon zijn, had de jury besloten voortaan alleen de op de finaledag aanwezige koeien te beschouwen en de niet aanwezige dieren buiten beschouwing te laten. Een voordeel hiervan was bovendien dat de jury de genomineerde dieren naast elkaar zag staan en ze onderling kon vergelijken. Zo kregen de dieren ook een score voor de 'vorm van de dag'. Dit opgeteld bij alle andere kenmerken, gaf een eindrangschikking die voor het eerst ook voor de jury pas op de finaledag bekend werd.

Economie

De koe die in 2009 het hoogst scoorde voor de vorm van de dag, was de bijna vijftien jaar oude Beatrix 39 (Rogeer 123 x String Arko 68) van Theo Spruit uit Zegveld (Utr.). De koe met 62,5 procent Fries-Hollandse genen kreeg tevens de publieksprijs, vermoedelijk mede vanwege haar eiwitpercentage van maar liefst 4,23 procent. Hoewel ze in 2009 al de oudste finaliste was, hoorde ze als enige ook bij de genomineerden van 2011. Bij de meest recente editie van de Koeverkiezing in 2011 maakten de juryleden Harm Albring en Gerrit Bossink opnieuw hun opwachting. Marcel Verboom werd vervangen door zijn collega Jurjen Groenveld en door een ziektegeval werd de oud-exportdirecteur van Holland Genetics Kees van Velzen op het laatste moment aan het jurykorps toegevoegd. Net als in 2009 werden er ook nu twaalf koeien genomineerd, welke niet in Lelystad, maar in het Zuid-Hollandse Hoornaar te bezichtigen waren. De Fokveedag Boerenlandfeest bleek een uitstekend alternatief met veel meer een 'koe-minded' entourage, dan het meer op landbouwmachines gerichte Ruwvoer 2009. Beatrix 39 zou er opnieuw als tweede eindigen, achter winnares Coba 47 (v. Lava) van de familie Jansen uit Noord-Sleen (Dr.). De categorie jong werd gewonnen door Aaltje 13 (v. Lord Bailey) van de familie Regelink uit Hengelo (Gld.). In de Vee & Gewas van 23 oktober 1999 staat het volgende geschreven: „Vee & Gewas heeft de 'Koe van het Oosten'-verkiezing uitgeschreven om het fokkerijenthousiasme levendig te houden, het nut van de nieuwe duurzaamheidsindex te onderstrepen en de economie in te brengen in het fokveekeuringsgebeuren.” Om dezelfde redenen hoopt Melkvee Magazine in 2013 de achtste editie van de Koeverkiezing te organiseren. ■

Jannie 108 (v. Stardom) van Kars Pelleboer uit 's-Heerenbroek (Ov.) was de winnares van de allereerste Koeverkiezing, de 'Koe van het Oosten 1999'. Ze is de moeder van levensduurtopper Stuurman.

De roodbonte en slechts 1,38 meter grote Siska 46 (v. Marty) van de gebroeders Gunnewijk uit Lievelede (Gld.) won de 'Koe van het Oosten 2001'.

De 16 jaar oude tientonner Deltra Ida 5 (v. Tops) van Sjoerd Monkelbaan uit Haskerdijken (Fr.) won de derde editie van de Koeverkiezing in 2003, het was tevens de eerste landelijke 'Melkvee Magazine Koeverkiezing'.

De in 2005 eveneens 16 jaar oude Jacoba 5 (v. F16) van Albert-Jan Dogger uit Beerzerveld (Ov.) won met een levensproductie van 12.622 kg vet en eiwit de vierde Koeverkiezing.

Nadat ze in 2005 nog achter Jacoba 5 als tweede was geëindigd, won Dirndel 24 (v. Advance) van Richard Haytink uit Lochem (Gld.) de Koeverkiezing in 2007.

De op de foto pas gekalfde honderdtonner Sjoukje 97 (v. Royal) van Lammert Sipkens uit Swifterbant (Fl.) won als droogstaande koe de Koeverkiezing in 2009.

